

2.23.5

152a → 153a (ביום שיזועו) 152a

1. וזכר את בוראיו בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: עד אשר לא תחשף השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: **ביום שיזועו שמרי הבית והתענתו אנשי החיל ובטלו הסחנות פי מעטו וחשכו הראות בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור ושחו כל בנות השיר: גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה פי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספרים:** עד אשר לא ירתק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר פד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור: וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: קהלת יב, א-ז
2. פי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיד לה נסכים כאשר עשינו ונחננו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבוע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ירמיהו מד, ז
3. הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן: תהלים קכו, ג
4. **כן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך:** שמ"ב יט, לו
5. בישישים חכמה וארץ ימים תבונה: איוב יב, יב
6. מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח: איוב יב, כ
7. פי הוא אמר ויהי הוא צנה ויעמד: תהלים לג, ט
8. והסר פס מלבך והעבר רעה מבשרך **פי הילדות והשחרות הכל:** קהלת יא, י
9. אף בשרו עליו יקאב ונפשו עליו תאבל: איוב יד, כב
10. ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד **ויעש לאביו אכל שבעת ימים:** בדאשית נ, י
11. **יבוא שלום וניחו על משכבותם הלך נכחו:** ישעיהו נז, ב
12. ויקם אדם לרדף ולבקש את נפשך **והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את ה' אלהיך ואת נפש איגיד קלענה בתוך פה הקלע:** שמואל א כה, כט
13. חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: משלי יד, ז
14. **וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי:** יחזקאל לו, יג
15. ואיגיד תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו פי תאמינו וכי תשמאלו: ישעיהו ל, כא
16. בכל עת יהיו בגדי לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: קהלת ט, ח
17. לכן כה אמר אדני ה' הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: ישעיהו סה, יג

I. Continuation of אגדות about deterioration of body at old age and about death (vv. 1-17)

a. *הלכות אבלות*: if one dies with no mourners, we take 10 people to his house to mourn for him for all שבעהi. *Story*: with יהודה רב; the dead person appeared to him after שבעה and told him that his actions had brought him peace of mind